

Производството е по реда на чл.370 и следващите от НПК.

Срещу подс. М. Р. Х. е повдигнато обвинение по чл. 195 ал. 1 т. 3 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 от НК затова, че на 09.02.2023 г. в гр. М. като непълнолетен но е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си в съучастие като извършител с А. Ф. С. и чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот е отнел чужди движими вещи на обща стойност от 1206 лв. от владението на собственика им Т. А. А. без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои.

Срещу подс. А. Ф. С. е повдигнато обвинение по чл. 195 ал. 1 т. 3 и 7 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. чл. 28 ал. 1 от НК затова, че на 09.02.2023 г. в гр. М. в условията на повторност в немаловажен случай и чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита имот и във съучастие с М. Р. Х. като извършител е отнел чужди движими вещи на обща стойност от 1206 лв. от владението на собственика им Т. А. А. без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои.

В съдебното заседание след приключване на съдебното следствие представителя на прокуратурата поддържа обвинението и пледира съдът да признае подсъдимите за виновни като им определения наказания лишаване от свобода от три години за подс. С. което на основание чл. 58а от НК бъде намалено с една трета и на основание чл. 66 от НК бъде отложено за срок от четири години. Пледира съдът да наложи наказание лишаване от свобода на подс. Х. в размер от една година и шест месеца лишаване което също на основание чл. 58а от НК бъде намалено с една трета и на основание чл. 66 ал. 1 от НК да бъде отложено за срок от три години.

В съдебното заседание подс. М. Р. Х. се признава за виновен като признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти - чл. 371 т. 2 от НПК.

В съдебното заседание подс. А. Ф. С. също се признава за виновен като признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти - чл. 371 т. 2 от НПК.

Защитника на двамата подсъдими след приключване на съдебното следствие пледира съдът да признае подсъдимите за виновни като им наложи поисканите от прокурора наказания.

Съдът като взе предвид фактите и обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и доказателствата които ги подкрепят и събрани в хода на досъдебното производство по реда на НПК и

след като ги обсъди поотделно и във съвкупност прие за установена следната фактическа обстановка;

Двамата подсъдими на 09.02.2023 г. в тъмната част на деня минали покрай къщата на св. Т. А. която се намирала в гр. М. на ул. "*****" № **.

Видели, че къщата е тъмна поради което решили да проникват във нея за да отнемат вещи.

Ритайки с крака входната врата на къщата я разбили след което проникнали във двора и.

След това счутили един прозорец на къщата и проникнали във нея.

Във къщата също със крака разбили една врата, проникнали във стаята откъдето отнели бяло куфарче с гедории с различни размери, цветен телевизор марка „С.“ с дистанционно, детска количка с бяло дистанционно управление към нея, наргиле метално жълточервено на цвят с дължина около един метър, машинка за подстригване „S.“, 16 броя ключове и отвертки, дамски велосипед марка „D.“, фритюрник марка „С.“, неустановена марка електрическа печка с два котлона, детска количка, два винтоверта неустановена марка, къртач също неустановена марка, два килима, три пътеки, четири чифта мъжки маратонки неустановена марка и ръчен часовник също неустановена марка.

След това през прозореца откъдето влезли, изнесли отнетите вещи и ги скрили на същата улица на която бил домът на св. А..

После на няколко пъти ги пренесли в домовете си отнетите вещи.

По време на извършване на кражбата подсъдими били забелязани от св. З. С..

На следващия ден 10.02.2023 г. св. А. отишъл да нагледа имота си, тъй като живеел в друга къща в гр. М..

При отиването в имота установил извършената кражба след което уведомил органите на МВР.

Били извършен оглед на местопроизшествието за което бил съставен протокол.

На 10.02.2023 г. двамата подсъдими продали на св. Г. И. куфарчето със гедориите, телевизора марка „С.“ с дистанционно, детска количка с бяло дистанционно управление към нея, наргилето, електрическата машинка за подстригване, 16 броя ключове и отвертки и дамския велосипед марка „D.“.

С протокол за доброволно предаване от 10.02.2023г. св. Илиев предал закупените вещи на органите МВР които със разписка от същата дата ги върнали на собственика им св. Т. А..

От експертното заключение на съдебно-оценъчната експертиза се установява, че стойността на отнетите вещи е за сумата от 1206 лв..

Описаната фактическа обстановка която съответства на обстоятелствената част на обвинителния акт се подкрепя от събраните в хода на досъдебното производство доказателства - показанията на св. Т. А., К. Т., З. А. С. и Г. И.,

от експертното заключение на съдебно-оценъчната експертиза и от писмените доказателства по делото - протокол за оглед на местопроизшествие, протокол за доброволно предаване и разписка, които подкрепят направените от двамата подсъдими самопризнания.

Имайки предвид установената по несъмнен и безспорен начин фактическа обстановка съдът намира, че от обективна и субективна страна подс. М. Р. Х. е осъществил състава на чл.195 ал.1 т.3 вр. чл. 194 ал.1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 от НК, а подс. А. Ф. С. от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл. 195 ал. 1 т. 3 и 7 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 28 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК.

ПО ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ ;

От обективна страна при условията на едновременно извършителство по смисъла на чл. 20 ал. 2 от НК двамата подсъдими са осъществили изпълнителното деяние на престъплението кражба - отнемане.

По този начин двамата подс. са прекъснали връзката между вещите и техния собственик св. А. като са установили своя трайна фактическа власт и са имали възможност да се разпореждат със тях както във своя полза така и във полза на трето лице, което и направили, продали ги.

Преди осъществяването на отнемането двамата подсъдими са разрушили прегради здраво направени за защита на имот – /разбили са две врати и са счупили стъкло на прозорец/ като по този начин са си създали лесен достъп до инкриминираните вещи.

Двамата подсъдими за знаели и съзнавали, че без да разрушат тези прегради не биха могли да реализират целта си – да отнемат вещи поради което деянието им следва да се квалифицира като такова по чл. 195 ал. 1 т. 3 от НК.

Преди осъществяване на деянието подс. А. С. е бил осъждан с влязла в законна сила на 26.10.22 г., присъда по НОХД № ***/22 г. по описа на РС-К. и тъй като не са изтекли пет години по смисъла на чл. 30 от НК сегашната му престъпна дейност е извършена в условията на повторност по смисъла на чл. 28 от НК и деянието му следва да се квалифицира и по чл.195 ал. 1 т. 7 от НК.

Деянието с оглед неговата обществена опасност - извършено е престъпление кражба, най-често извършваното престъпление в нашето общество, както и със оглед личната опасност на подс. С. - осъждан със лоши характеристични данни и не на последно място стойността на отнетите вещи която е над минималната работна заплата за страната която тогава е била 780 лв. правят случая немаловажен .

По време на извършването на престъплението подс. М. Х. е бил непълнолетен. В създалата се фактическа обстановка той е могъл да се ориентира, да взема адекватни решения, извършил е поредица от отделни координирани и последователни действия, което дава основание на съдът да

счита, че е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си поради което ще следва да носи наказателна отговорност на основание чл. 31 ал. 2 от НК, като наказанието му следва да се определи при условията на чл. 63 от НК.

Лошите характеристични данни и последващите осъждания не дават основание на съдът да приложи разпоредбата на чл. 61 от НК.

От обективизираните действия на двамата подсъдими и от установената фактическа обстановка съдът прави извода, че са действали умишлено с пряк умисъл.

Подс. са съзнавали общественно-опасния характер на извършеното деяние, предвиждали са настъпването на общественно-опасните последици от него, искали са тяхното настъпване и са се стремили към тях.

Имайки предвид изложените дотук мотиви и на основание цитираните по-горе законови текстове съдът счита, че подс. М. Р. Х. и А. Ф. С. следва да бъдат признати за виновни и наказани.

ПО ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯТА НА НАКАЗАНИЯТА ;

Като отегчаващи вината обстоятелства по отношение на подс. А. Ф. С. съдът приема- лошите му характеристични данни и обремененото му съдебно минало.

Що се отнася до смекчаващите вината обстоятелства съдът приема-направените признания, критичното му отношение към извършеното и младата му възраст.

Следователно наказанието му следва да се определи при превес на смекчаващите вината обстоятелства най- вече с оглед неговата младост и със оглед постигане целите на чл. 36 от НК- три години лишаване от свобода.

На основание чл. 373 ал.2 вр. чл. 372 ал. 4 вр. чл. 371 т. 2 от НПК, вр. чл. 58а от НК съдът няма алтернатива и намалява така определеното наказание с една трета на две години лишаване от свобода.

За поправянето и преди всичко за превъзпитанието на подс. С. съдът счита, че същото не следва да се изтърпява ефективно, а на основание чл. 66 ал. 1 от НК да бъде отложено за срок от четири години.

Налице са основанията на чл. 25 ал.1 вр. чл. 23 ал.1 от НК поради което съдът кумулира така определеното наказание с наказанието наложено на подс. А. С. по НОХД № ***/23г. по описа на РС-К. като му определя едно общо наказание до размера на най-тежкото от тях- две години лишаване от свобода.

На основание чл. 66 ал. 1 от НК съдът отлага така определеното общо наказание за срок от четири години.

Като отегчаващи вината обстоятелства по отношение на подс. М. Р. Х. съдът приема - лошите му характеристични данни .

Що се отнася до смекчаващите вината обстоятелства съдът приема - чистото му съдебно минало към датата на извършване на престъплението ,направените признания, критичното му отношение към извършеното и младата му възраст.

Следователно наказанието му следва да се определи при превес на смекчаващите вината обстоятелства най - вече с оглед неговата младост и със оглед постигане целите на чл.36 от НК - една година и шест месеца лишаване от свобода.

На основание чл. 373 ал.2 вр. чл. 372 ал.4 вр. чл. 371 т.2 от НПК, вр. чл. 58а от НК съдът няма алтернатива и намалява така определеното наказание с една трета на една година лишаване от свобода.

За поправянето и преди всичко за превъзпитанието на подс. Х. съдът счита,че същото не следва да се изтърпява ефективно а на основание чл. 69 ал. 1 вр. чл .66 ал. 1 от НК да бъде отложено за срок от три години.

Налице са основанията на чл. 25 ал.1 вр. чл. 23 ал.1 от НК поради което съдът кумулира така определеното наказание с наказанието наложено на подс. М. Х. по НОХД № ***/23г. и НОХД № ****/23г. и двете по описа на РС- С. като му определя едно общо наказание до размера на най-тежкото от тях - една година лишаване от свобода.

На основание чл. 69 ал.1 вр. чл. 66 ал.1 от НК съдът отлага така определеното общо наказание за срок от три години.

На основание чл.189 ал 3 от НПК подс. А. Ф. С. и М. Р. Х. следва да заплатят направените по делото разноски в размер от 117 лв. по сметка на ОДМВР С. 3. съразмерно.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ ;